

บุพกรรมของนายบุญช่วย สุทธปรีดา

วันอาทิตย์ที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2540 เวลาประมาณ 14.00 น. ข้าพเจ้าและคุณไพฑูรย์ คงสมบัติ ได้เดินทางไปติดตามหาคุณบุญช่วย สุทธปรีดา ซึ่งคุณไพศาลได้มีนิมิตถึงโดยคุณไพศาลได้เขียนใส่กระดาษให้ข้าพเจ้ามีข้อความดังนี้

“นายบุญช่วย สุทธปรีดา 132 ถ.สันป่ายาง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ลำพูน ให้หมั่นทำบุญทำทาน ถวายไทยทาน สังฆทาน ใส่บาตรให้พระสงฆ์ หมั่นปล่อยปูลากุ้งหอย เพราะบุญเก่ากำลังจะหมดไป ให้สร้างบุญใหม่มาเสริม”

เมื่อตามหาจนพบแล้ว ข้าพเจ้าและคุณไพฑูรย์ได้แนะนำตัวว่ากำลังทำการศึกษา เพื่อหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องของคุณไพศาล แสนไชย และได้อธิบายเรื่องราวของคุณไพศาลในเบื้องต้นให้คุณบุญช่วยฟัง พร้อมทั้งเอกสารประกอบ คุณบุญช่วยมีความสนใจจึงได้ตอบตกลงว่าจะไปพบกับคุณไพศาล

วันจันทร์ที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2540 เวลาประมาณ 15.15 น. คุณบุญช่วย สุทธปรีดาและคุณสำเภา สุทธปรีดาได้เดินทางมาพบคุณไพศาล แสนไชยที่บ้าน เมื่อพบแล้วจึงได้นั่งสนทนาถามทุกข์สุขกันสักพักหนึ่ง จากนั้นคุณไพศาลได้ขอให้คุณบุญช่วยสวดมนต์ให้พระให้ฟัง เมื่อคุณบุญช่วยสวดมนต์เสร็จเรียบร้อยแล้ว คุณไพศาลได้เริ่มต้นเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ดังนี้

เรื่องที่ผมจะเล่าให้ฟังนี้เป็นเรื่องนิมิต คนทางเหนือเรียกว่าฝัน ฝันนี้ก็ฝันเป็นเรื่องเป็นราวฝันเป็นตัวเป็นตน โดยส่วนตัวผมกับคุณบุญช่วยไม่เคยรู้จักกัน เรื่องฝันใครก็ฝันได้ แต่ฝันของผมเป็นแบบไหนก็ขอให้คุณบุญช่วย สุทธปรีดา พินิจพิจารณาดังนี้

คืนวันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2540 ผมได้ฝันไป (ฝันทุกคืน) ในฝันนั้นก็เหมือนทุกครั้งที่ผ่านมา คือได้มีท่านครูบาคณา คณาโธและท่านพญาพิงคราชพาผมไป พาไปได้ 16 ปี มาแล้ว ก่อนจะไปผมก็ยังเห็นตัวเองนอนอยู่ในที่นอนในลักษณะนอนหงาย มือเท้าเหยียดตรงท่านทั้ง 2 ได้พาผมไปไกลพอสมควรได้พาผมไปลงยังสถานที่แห่งหนึ่งเป็นบ้านเป็นเมือง บ้านเมืองนั้นมีลักษณะเหมือนศาลาทรงไทยธรรมดา (ศาลาที่พักผู้โดยสารข้างทาง แต่มีขนาดใหญ่กว่านั้น ประมาณ 3 เท่า ท่านทั้ง 2 พาผมเดินผ่านไปจนได้มาหยุดอยู่ที่บ้านหลังหนึ่ง หน้าบ้านนั้นก็ให้มีวิญญาณ (คนเฝ้ากองบุญกองกุศล) นั่งรออยู่แล้ว มีลักษณะเตรียมพร้อมเพราะรู้ไว้ก่อนแล้ว ก็ได้ไต่ถามกันจึงได้รู้ว่าคนที่นั่งรออยู่นั้น ชื่อว่า นายเพ็ง ซึ่งได้เสียชีวิตจากโลกมนุษย์มาแล้วเมื่อเดือน 6 ออก 15 ค่ำ ปี พ.ศ. 2400 นายเพ็งได้บอกว่าหลังจากที่ตายจากโลกมนุษย์ไปแล้วได้ไปเป็นสัมภเวสีอยู่ระยะหนึ่ง เพราะสมัยมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์นั้นไม่ค่อยได้ทำบุญทำทาน เพราะว่าเป็นนายพรานล่าสัตว์อยู่ที่ถ้ำขุนตาล แต่ได้มีบุญกุศลส่วนหนึ่งทำให้ได้ไปเกิดในที่เย็น (สุคติภูมิ) หมดบุญจากที่นั้นก็ได้รับอาสาเฝ้ากองบุญอยู่ที่บ้านหลังนี้ โดยได้รับอนุญาตจากโลกทั้ง 3 แล้ว สถานที่นี้ก็คือ กองบุญกองกุศลของคนในโลกมนุษย์ที่ได้กระทำไว้ แล้วมาเกิดเป็นอานิสงค์อยู่ที่โลกนี้ โดยเจ้าของเจ้าของกองบุญกองกุศลก็ยังมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์และได้ชื่อในโลกมนุษย์ว่า นายบุญช่วย สุทธปรีดา เมื่อท่านครูบาคณาและท่านพญาพิงคราชได้พานายไพศาลมายังที่นี้ตัวข้าพเจ้า (นายเพ็งกล่าว) ก็มีความปิติยินดี ที่จะได้สั่งเรื่องสั่งราวไปยังโลกมนุษย์โดยเฉพาะจะสั่งเรื่องไปถึงนายบุญช่วย สุทธปรีดา เรื่องที่จะพูดนี้ก็คือ เรื่องบุพกรรมความเป็นมาของ

นายบุญช่วย สุทธปรีดา ที่มีมาในอดีตชาติแล้วจะมีผลกระทบมาถึงในชาตินี้ตลอดถึงแนวทางแก้ไข จากนั้น นายเพ็ง จึงเล่าเรื่องราวบุญกรรมของนายบุญช่วย สุทธปรีดาให้ฟังดังนี้

มีอยู่ชาติหนึ่งของนายบุญช่วย สุทธปรีดา ชาตินั้นเป็นชาติที่ 9616 นับตั้งแต่เกิดมาเป็นของมีวิญญาน โดยในชาตินั้นนายบุญช่วยได้เกิดมาเป็นมนุษย์ได้ชื่อ่านายผ้น เกิดอยู่ในสมัยของพระเจ้าเม็งรายกินเมือง (ครองเมือง) เชียงใหม่ - ลำพูน ในชาตินั้นได้มีเพื่อนรักด้วยกัน 8 คน เป็นทหารของพญายีบา (ในสมัยนั้นพระเจ้าเม็งรายได้ครองเมืองเชียงใหม่และยกทัพมาตีพญายีบา ซึ่งครองเมืองลำพูน) เพื่อนทั้ง 8 คนมีชื่อว่ดังนี้

1. นายกองงาย
2. นายคำ (ขตัม) ขตัมเป็นชื่อเครื่องดักสัตว์ชนิดหนึ่งและเป็นชื่อสร้อยของนายคำ
3. นายเผื่อ
4. นายเพื่อน
5. นายอุ้นแก้ว
6. นายผาคำ
7. นายคำสุข
8. นายคำแยง

ด้านบุญ

ทั้ง 8 คนได้มีส่วนร่วมในการบูรณะวัดวาอารามตามเมืองลำพูน (ในสมัยนั้น) เช่น วัดพระธาตุหริภุญชัย วัดช้างรอง วัดช้างฆ้อง วัดไก่อแก้ว วัดวังตอง ส่วนใหญ่เป็นวัดห่าง (วัดร้าง) หลังจากนั้นได้อธิษฐานไว้ว่า หากมันได้เกิดมาภาวะชาติใดก็ขอให้ได้เกิดมาพบพระพุทธศาสนาได้มาทำบุญทำทานในพระพุทธศาสนาจนถึงพระนิพพานเป็นที่สุด แล้วหยาดน้ำลงดินบอกให้แม่ธรณี เจ้าที่และโลกทั้ง 3 ได้รับทราบ

ด้านบาป

เนื่องจากในสมัยนั้นเป็นทหารมีอำนาจและตำแหน่ง ได้ใช้อำนาจไปในทางที่ไม่ถูกไม่ควร ไปเบียดเบียนทุบตีชาวบ้าน เมื่อยามว่างจากศึกสงครามก็ชอบไปล่าสัตว์ เมื่อเห็นสัตว์ตายหรือถูกเบียดเบียนก็ชอบใจเป็นที่สนุกสนานทำทั้งทั้งสัตว์ไว้ คนก็ได้ทำไว้กับคน ๆ หนึ่ง ชื่อว่า นายชุม เป็นคนบ้านทา ปัจจุบันคือ อ.แม่ทา) สมัยนั้นเป็นป่าเป็นดงทั้ง 8 คน ได้ไปกลั่นแกล้งนายชุม เห็นภรรยานายชุมหน้าตาดีก็ไปทุบตีนายชุมแล้วแย่งเอาภรรยานายชุมมาบำเรอความสุข ทุบตีจนนายชุมเดินไม่ได้นายชุมจึงได้สาปแช่งไว้ว่า ด้วยกรรมเวรอันนี้หากมันกลุ่มคนเหล่านี้ได้เกิดมาในภาวะชาติใด ได้เกิดเป็นคนก็ดีเป็นสัตว์ก็ดีก็ขอให้กรรมเวรอันนี้ติดตัวไปทุกภพทุกชาติอย่าให้ได้อยู่สบาย ให้มีอายุสั้นหรือมีโรคพยาธิคอยเบียดเบียนอยู่เสมอ อย่าให้มีความสุขทั่วทั้งโลกนี้และโลกหน้า

ทั้งบุญและบาปก็ส่งผลติดตามมาโดยตลอด บุญกุศลที่หยาดน้ำในการทำบุญก็เป็นไปตามคำปรารภที่ตั้งใจไว้ โดยทุกคนได้เกิดมาในโลกมนุษย์ก็ได้พบปะกันโดยมีชื่อดังต่อไปนี้ **นายผ้น** เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า **นายบุญช่วย สุทธปรีดา** ส่วนเพื่อนทั้ง 8 คน ก็เกิดมาแล้วมีชื่อ ดังนี้

1. **นายกองงาย** เกิดมาชาตินี้กลับไปเกิดเป็นผู้หญิงเพราะเจ้าชู้ มีชื่อว่า **นางขจร สุทธปรีดา** ซึ่งได้ถูกกรรมเวรบันทอนชีวิตไปเสียแล้ว ปัจจุบันกำลังอยู่ในที่ร้อน (สอบถามภายหลังพบว่า เป็นน้องสะใภ้ของคุณบุญช่วย สุทธปรีดา ซึ่งถูกรถชนเสียชีวิตเมื่อ 10 กว่าปีมาแล้ว)

2. **นายคำ (ขตั้ม)** เกิดมาชาตินี้กลับไปเกิดเป็นผู้หญิงเช่นกัน มีชื่อว่า **สิริกัญญา สุทธปรีดา** คุณไพศาลพูดต่อว่า สิริกัญญาหรืออะไรกันยากก็ไม่ทราบฟังไม่ค่อยชัด (สอบถามแล้วพบว่า เป็นหลานของคุณบุญช่วยซึ่งเป็นลูกของนางขจร สุทธปรีดา มีชื่อว่า น.ส.สุกัญญา สุมธปรีดา ปัจจุบันอายุ 18 ปี)

3. **นายเผื่อ** เกิดมาแล้วตายไปแล้ว ปัจจุบันเป็นเทวาอยู่ข้างบนยังไม่ลงมาเกิด (หลังจากที่ตายไปแล้วไปรับกรรมในที่ร้อนก่อน)

4. **นายเพื่อน** เป็นคนชอบล่าสัตว์ตัดชีวิตฆ่าหมูป่าหลายร้อยตัว ในชาตินี้เกิดมาแล้วสิ้นบุญจากโลกมนุษย์ไปแล้ว ตายไม่ดี ปัจจุบันกำลังเสวยวิบากกรรมอยู่ในที่ร้อนจนกว่าจะถึงปี พ.ศ.2550 จึงจะพ้นจากที่ร้อน มีชื่อว่า **นายประชา สุทธปรีดา** (สอบถามแล้วพบว่า เป็นน้องชายของนายบุญช่วยและเป็นสามีของนางขจร สุทธปรีดา)

5. **นายอุ่นแดง** ยังไม่มาเกิดปัจจุบันเป็นเทวาอยู่ข้างบนหลังจากพ้นจากที่ร้อน และเมื่อเกิดมาชาตินี้หน้าอายุก็จะสั้นอีก อายุ 21 ปี ก็จะต้องเสียชีวิต

6. **นายผาคำ** มีกรรมปัจจุบันเกิดเป็นวอก อยู่ในเมืองมันดาลา ประเทศพม่า

7. **นายคำสุข** เกิดมาชาตินี้มีชื่อว่า **นายสงกรานต์ สุทธปรีดา** (สอบถามแล้วพบว่า เป็นลูกของนายประชาและนางขจร สุทธปรีดา ปัจจุบันอายุ 20 ปี)

8. **นายคำแยง** เกิดมาชาตินี้กลับไปเกิดเป็นผู้หญิงเช่นกัน มีชื่อว่า **นางตุ่นแก้ว จักรมณีหรือมณีจักร** ฟังไม่ชัด (สอบถามแล้วชื่อ นางตุ่นแก้ว มณีจักร เป็นแม่บุญธรรมของนางขจร สุทธปรีดา)

ในด้านบาปกรรมนั้น นายเพ็งก็มีความเป็นห่วงในเรื่องนี้เพราะส่วนใหญ่ก็โดนกรรมเวรมาบันทอนเสียชีวิตไปหลายคนแล้วบอกไม่ทัน คงเหลือแต่คนที่มิชีวิตอยู่กำลังจะถูกวินาศกรรม ก็ขอให้ระวังอีก 2 คน คือเจ้าของกองบุญกองกุศล (นายบุญช่วย) และนายสงกรานต์ สุทธปรีดา

โดยนายบุญช่วย สุทธปรีดา ให้ระมัดระวังเมื่ออายุได้ 57 ปี 8 เดือน 16 วัน (ปัจจุบันอายุ 47 ปี) ให้ระวังอุบัติเหตุครั้งใหญ่ถึงกับเอาชีวิตไม่รอด เป็นอุบัติเหตุเกี่ยวกับรถ

ส่วนนายสงกรานต์ สุทธปรีดา ให้ระมัดระวังเมื่ออายุได้ 25 ปี 3 เดือน 22 วัน (ปัจจุบันอายุได้ 20 ปี) ให้ระวังอุบัติเหตุเกี่ยวกับ

1. อุบัติเหตุเกี่ยวกับเรื่องรถ

2. เกี่ยวกับการทะเลาะวิวาทในงานเลี้ยง แล้วจะถูกของที่บ้านทอนทำลายชีวิตตนเอง จะเป็นอุบัติเหตุเหมือนนายประชา สุทธปรีดา (บิดา) ที่เสียชีวิต ตอนนี้อยู่ศาลยกมือเป็นรูปปั้น คือถูกปืนยิง (สอบถามภายหลังทราบว่านายประชา สุทธปรีดา เป็นตำรวจและเสียชีวิตเพราะถูกปืนยิง)

นายเพ็งมีความเป็นห่วงในเรื่องนี้ไม่ต้องการให้บุพกรรมมากระทบ ขอส่งเรื่องไปว่า ขอให้เขาทั้งหลายที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์ให้หมั่นทำบุญทำทาน ถวายไทยทาน สังฆทาน ให้หาบุญกุศลใส่ตัวเอง ปลอ่ยปลาปูกุ้งหอย หมั่นใส่บาตร เพราะบุญเก่าจะหมดไปให้สร้างบุญใหม่เสริมขึ้นมา แล้วอย่าฆ่าสัตว์ให้ตายด้วยมือตนเอง

ในชาตินี้เพราะไม่เช่นนั้นจะไม่สิ้นเวรกรรมง่าย ๆ จะได้รับความลำบากในวันนั้น (วันที่บอกเตือนไว้) ให้ระมัดระวังอย่าได้ไปไหนให้อยู่แต่บ้าน อย่าได้ประมาทในชีวิตตั้งแต่วันนี้ เมื่อทุกคนทำบุญทำทานดีแล้วบุญกุศลจะค้าชูได้อยู่ทำบุญทำทานในพระพุทธศาสนาต่อไป แล้วชาติหน้าจะได้เกิดเป็นมนุษย์อายุจะได้ยืนกว่าเก่า

สุดท้ายนายเพ็งได้บอกว่า ขอให้เล่าเรื่องนี้ไปบอกให้กับนายบุญช่วย สุทธรปรีดา ปัจจุบันมีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์โดยอยู่บ้านเลขที่ 132 ถ.สันป่ายาง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ลำพูน พอประมาณแล้ว ท่านทั้ง 2 ก็ได้พาผมกลับมาถึงที่ไหนก็ไม่ทราบก็ตกใจตื่น จึงจดจำเรื่องราวไว้และตามปกติผมจะมีจดหมายไปบอกแต่เห็นอยู่ในจังหวัดลำพูน และมีคนรับอาสาไปตามให้ผมจึงได้จดชื่อที่อยู่ให้ไปบอกจนกระทั่งได้มาเล่าเรื่องนิมิตในวันนี้

วิเคราะห์ความเป็นไปได้

1. ตามที่คุณไพศาล แสนไชยได้นิมิต (ฝัน) ถึงคุณบุญช่วย สุทธรปรีดา ในคืนวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 นั้น โดยในนิมิตบอกว่าอยู่บ้านเลขที่ 132 ถ.สันป่ายาง ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ลำพูน เมื่อข้าพเจ้าได้อาสาเดินทางไปติดตามแล้วพบว่า มีตัวตนจริงและที่อยู่ก็ถูกต้องทุกอย่าง

2. จากการเล่าเรื่องบุพกรรมของคุณบุญช่วย สุทธรปรีดา นั้นพบว่า รายชื่อบุคคลต่าง ๆ ที่คุณไพศาลได้กล่าวมาตามนิมิต (ฝัน) นั้นมาตรงกับรายชื่อของบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัวของนายบุญช่วย สุทธรปรีดา ดังนี้คือ

1. นายประชา สุทธรปรีดา เป็นน้องชาย
2. นางขจร สุทธรปรีดา เป็นน้องสะใภ้ (ภรรยาของนายประชา สุทธรปรีดา)
3. นายสงกรานต์ สุทธรปรีดา เป็นหลาน (เป็นลูกของนายประชากับนางขจร)
4. น.ส.สุกัญญา สุทธรปรีดา เป็นหลาน (เป็นลูกของนายประชากับนางขจร)
5. นางต๋นแก้ว มณจักร เป็นแม่บุญธรรมของนางขจร สุทธรปรีดา

นอกจากนี้บางรายยังได้บอกรายละเอียดเพิ่มเติมอีก เช่น เสียชีวิตแล้ว เสียชีวิตเพราะอะไร(เช่นนายประชาเสียชีวิตเพราะถูกยิง) และในขณะที่เล่าเรื่องนิมิตนั้นก็ไม่ได้มีเอกสารใด ๆ ประกอบอยู่เลยมีเพียงแผ่นกระดาษที่มีรายชื่อของนายบุญช่วย สุทธรปรีดา และที่อยู่เท่านั้น

3. จากการสอบถามคุณบุญช่วย สุทธรปรีดา เพิ่มเติม ทราบว่าคุณบุญช่วยเคยประสบอุบัติเหตุครั้งใหญ่มาแล้วครั้งหนึ่งเมื่ออายุได้ 23 ปี โดยถูกรถสิบล้อชนกับรถมอเตอร์ไซด์ซึ่งซ้อน 3 มากับเพื่อน เพื่อนเสียชีวิต 1

คน ขาหัก 1 คน ส่วนตัวเองแขนหัก

นอกจากนี้ คุณบุญช่วย สุทธปรีดา ยังได้ยอมรับว่าชีวิตปัจจุบันนี้ตัวเองก็ยังคงเป็นคนชอบฆ่าสัตว์ตัดชีวิต และเคยเข้าป่าล่าสัตว์กับเพื่อนฝูง เรื่องฆ่าปลานี้เป็นประจำมีอุปกรณ์พร้อมหมดทั้งเบ็ดและแห คุณบุญช่วย สุทธปรีดา ได้พูดขึ้นอีกว่า “ผมอยากให้คุณไพศาลช่วยนิมิตเพื่อนของผมคนหนึ่งที่ย้ายที่ล่าสุดที่เคยไปล่าสัตว์ด้วยกันมา เห็นอะไรไม่เคยเห็นเลยฆ่าหมด อยากให้เขารู้เสียบ้าง”

4. ในการเล่าเรื่องนิมิต (ฝัน) ของคุณไพศาลในครั้งนี้ คุณไพศาลไม่ได้เรียกร้องค่าตอบแทนใด ๆ จากคุณบุญช่วย สุทธปรีดาเลย เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องทำอยู่แล้วและเมื่อเล่าเรื่องราวต่าง ๆ จบแล้ว คุณบุญช่วย และคุณสำเภา สุทธปรีดา ก็ได้ขอลากลับ